

Договорътъ, що сключи Франклинтъ съ председателя Норики, както и другия договоръ, съ представителя на воинственнитѣ и диви Ирокезци, запазваше колониитѣ отъ нападанье отъ къмъ Алеганскитѣ гори, и батериитѣ на топовѣтъ ги забранвахъ отъ къмъ морето.

Но опасността станъ по-силна во време на седемгодишната война. Канадскитѣ Френци на едно съ тукашнитѣ диваци впуснахъ са по езерата за да нападатъ английскитѣ колонии отъ сушата. Тѣзи колонии прибързахъ да са обрѣжатъ и испратихъ посланници въ Албани при шестъ племена да са споразумѣятъ за средства на браненье. Тѣзи посланници, по между които бѣше и Франклинтъ са събрахъ на конгресъ въ полвината на Юлия 1754 година. Тогазъ за първи пѣтъ излѣзохъ на бѣлъ свѣтъ кроежитѣ за единъ съюзъ отъ тридесетѣтъ колонии. Кроежътъ, що представи Франклинтъ, са предпочете отъ другитѣ. Споредъ него правленъето на съюза са даваше въ рѣцѣтъ на *предсѣдателя* назначенъ отъ короната. Предсѣдательтъ щѣше да получава платка отъ короната; върховното правленье оставаше за *свѣта*, избранъ изъ по между народнитѣ представители на различнитѣ колониални събрания. Този планъ, приблизително като тозъ що приехъ колониитѣ въ часа на освобожденъето си, са подложи едногласно на вишегласие у конгреса на Албани. Но той са не извърши въ работа. Правителството на метрополията го намѣрваше твърдѣ демократически и като такъвъ то гледаше на този планъ съ голѣма опасность, съ невѣроятенъ ужасъ.